

[Forsvarsministeren.]

nu, at lade alle de tjenstdygtige unge ud-danne til Overtagelse af Beredskabstjeneste, medens det genindkaldte Mandskab hjem-sendes. Jeg gaar ud fra, at Spørgsmaalet om de arbejdsløses særlige Opgaver dermed maa falde bort af sig selv, for der er vel næppe nogen i denne Sal, der vil mene, at man skal fritage dem for Rekrutuddannelse, der har Arbejde paa det Tidspunkt, da de skal indkaldes, og saa erstatte dem ved at genindkalde ældre Mandskab, der tilfældig-vis maatte være arbejdsløse paa Indkaldel-sestidspunktet. Hvornaar skulde saa for øvrigt de indkaldes, der er saa lykkelige at have nogenlunde fast Arbejde, maaske i helt faste Stillinger? Nej, jeg maa gaa ud fra, at Diskussionen om dette Spørgsmaal i alt Fald hører op, naar Genindkaldelserne er forbi.

Saa er der det Spørgsmaal, om man da ikke ad Frivillighedens Vej kunde foretage sig noget. Herom vil jeg sige, at det er en anden Sag, dersom der er tjenst-gørende, som, fordi de ikke har Udsigt til Arbejde, fremsætter Ønske om at forblive inde til fortsat frivillig Tjeneste, naar deres Aargang skal hjemsendes, eller dersom der skulde være arbejdsløse, som fremsætter Ønske om at blive genindkaldt til frivillig Tjeneste, uanset at deres Aargang ikke skal møde. Saadanne Ønsker mener jeg det naturligt at behandle imødekommende under de nuværende Forhold, forudsat selvfølgelig, at de paagældendes Forhold i Tjenesten har været tilfredsstillende. Det vil imidlertid næppe føre til, at andre kan fritages, og det var vel det, der særlig var Meningen med at rejse Spørgsmaalet, som det er sket i en vis Del af Pressen. Thi dersom de frivillige skal forpligtes til at gøre Tjeneste i længere Tid, vil der næppe melde sig ret mange, og dersom de skal have Adgang til Hjemsendelse f. Eks. efter en Maanedes Forløb, eller naar de kan faa Arbejde, hvad de vel maa have en vis Adgang til, naar det drejer sig om frivillig Tjeneste, saa kan de ikke tjene som Erstatning for andre.

Tilbage bliver da i Virkeligheden kun Spørgsmaalet om Stillingsvæsenet, hvorved de bedrestillede ved en kontant Sum kunde formaa arbejdsløse til at tage Tønnen for sig. Jeg ved ikke, om der er nogen Til-hængere af dette System her i Salen — jeg er i alt Fald absolut Modstander deraf, og det ærede Medlem Hr. Steen sagde det samme for sit Vekommende.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft omtalte en Række særlige Spørgsmaal, som

jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til. Det ærede Medlem mente, at det havde været for længe med at faa afløst de Telte, der har tjent som Vagtholdere for Vagtholdene ved Luftværnsafdelingerne i Jylland, og det er jeg ganske enig med det ærede Medlem om. Visse Omstændigheder har her for-aarsaget en Forsinkelse, som jeg beklager, men de omhandlede Mangler er nu afhjul-pet.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kritiserede dernæst, at man ved flere Afde-linger af Beredskabsstyrken, for at citere det ærede Medlems Skildring ordret,

„Dag efter Dag i Timevis skal terpe Hilsen, Aftrædning og Antrædning og andre Rekrutdiscipliner“.

Det er jo en meget drastisk Skildring, og jeg maa sige, at den lyder utrolig. Hvis det ærede Medlems Meddelere, som har sendt ham den Beretning, ikke har pyntet paa det, maa jeg sige, at saa er denne Fremgangs-maade baade meningsløs og forkastelig.

Jeg vil tro, at det maa dreje sig om rene Undtagelsestilfælde, og jeg vilde sætte Pris paa, om det ærede Medlem gennem sine Forbindelser kunde skaffe mig at vide, hvor saa urimelige Fremgangsmaader anvendes over for det genindkaldte Mandskab. Det vilde i det hele taget være rart, naar der enten her i Salen eller i Pressen frem-sættes Kritik af forskellige Forhold, at man da ikke talte saadan i al Almindelighed om, at det og det er galt. For os, der skal staa til Ansvar og skal søge at rette, hvad der er galt, er det, vil man forstaa, af Betyd-ning at faa at vide, hvor det er galt. Jeg beder om, at man ikke misforstaa mig. Jeg vil paa ingen Maade gøre Indsigelse imod, at man her og i Pressen retter Kritik baade mod Ministerierne og Myndigheder inden for de militære Ministerier i Anled-ning af Fejl eller Mangler, Ting, som man skønner er uheldige. Jeg er ganske klar over, at en offentlig Kritik her eller i Pressen kan i sig selv bidrage til at afhjælpe Mangler og Fejl og kan forhindre, at disse Fejl maatte brede sig andre Steder hen. Men man vil forstaa, at det vil være praktisk for os, der skal søge at afhjælpe Manglerne, at vide, hvor det er, det gale foregaar, idet det ikke altid vil synes helt rimeligt, naar vi har den Opfattelse, at det maa dreje sig om rene Undtagelsestilfælde, da at sende Hyrdebrev eller Bandbullen ud i Flæng til samtlige Hærens Afdelinger. Lad mig i øvrigt i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at selv nok saa indgaaende og indtrængende Direktiver og Vejledninger, selv om de var udarbejdet af det ærede